

ДЕЛАРЮ Данило Михайлович (29. 05 (10. 06). 1839, Одеса — 22. 02 (07. 03). 1905, Харків) — математик. Доктор математики (1868), професор (1869). Закін. Харків. університет (1860), де й працював від 1861 (з перервою 1862–64, коли удосконалював свої знання в університетах Парижа і Гайдельберга): від 1865 — доцент, від 1871 — ординар. професор кафедри чистої математики, від 1883 — каф. механіки. Від 1885 — у відставці через хворобу. Послідовник М. Остроградського.

Автор першої праці російською мовою з основ теорії Галуа. Розробляв питання теорії диференціал. рівнянь і теорії ймовірностей. Один із засн. Харків. матем. товариства. Також його обирали мировим суддею та головою з'їзду мирових суддів (до 1887).

Основні праці

Лекции алгебраического анализа. Х., 1866; О разыскании особенных решений дифференциальных уравнений первого порядка, зависящих от двух переменных. Х., 1868; Курс дифференциального исчисления и теории алгебраических функций. Т. 1. С.-Петербург, 1869; Об особых решениях дифференциальных уравнений какого-то бы ни было порядка // Матем. сб. Москва, 1879. Т. 9; Курс теории дифференциальных уравнений. Х., 1880.

Рекомендована література

1. Физико-математический факультет Харьковского университета за первые 100 лет существования (1805–1905). Х., 1908;
2. Бахмутская Э. Я. История отечественной математики. Т. 2. К., 1967.

В. О. Добровольський

Бібліографічний опис:

Деларю Данило Михайлович / В. О. Добровольський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21353>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).